

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna a soudkyň Michaely Bejčkové a Sylvie Šiškeové v právní věci žalobce: **M. C.**, zast. advokátkou Mgr. Dagmar Rezkovou Dřimalovou, Muchova 223/9, Praha 6 – Dejvice, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, Na Poříčním právu 376/1, Praha 2 – Nové Město, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 3. 2020, čj. MPSV-2020/65730-911, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 26. 11. 2021, čj. 19 Ad 2/2020-32,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovené zástupkyni žalobce Mgr. Dagmar Rezkové Dřimalové, advokátce, **se přiznává** odměna a náhrada hotových výdajů ve výši **1 573 Kč**, která je splatná do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení z účtu Nejvyššího správního soudu.

Odůvodnění:

[1] Žalobce (stěžovatel) podal dne 27. 11. 2019 a dne 28. 11. 2019 žádosti o doplatek na bydlení u Úřadu práce České republiky – krajské pobočky pro hl. m. Prahu podle § 4 odst. 1 písm. c) zákona č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi. Stejnou žádost stěžovatel podal i v měsíci říjnu. Předmětem tohoto řízení je žádost ze dne 27. 11. 2019.

[2] Úřad práce řízení o žádosti usnesením zastavil „*v souladu s § 66 správního řádu*“, protože žalobci byl doplatek na bydlení přiznán již od října 2019 a nadále vyplácen (včetně měsíce listopadu). Nastala tak překážka řízení věci pravomocně rozhodnuté (§ 48 odst. 2 správního řádu). Stěžovatel se proti usnesení úřadu práce bránil odvoláním, ve kterém tvrdil, že úřad práce měl jeho žádost podanou 27. 11. 2019 považovat za žádost o doplatek za září 2019. Žalovaný odvolání zamítl a usnesení potvrdil, jelikož doplatek na bydlení nelze přiznat dříve než za měsíc, kdy bylo řízení zahájeno (§ 38 odst. 1 a 3 zákona o pomoci v hmotné nouzi). Žalovaný v odůvodnění mj. uvedl, že úřad práce „*postupoval v souladu s ustanovením § 66 odst. 1 písm. e) správního řádu*“ a řízení o žádosti o doplatek na bydlení správně zastavil. Stěžovatel podal proti rozhodnutí žalovaného žalobu u městského soudu, kterou soud rozsudkem zamítl.

[3] Stěžovatel napadl rozsudek městského soudu kasační stížností z důvodu dle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Soud se prý nevypořádal s žalobní námitkou, podle které žalovaný nemohl odkázat na § 66 odst. 1 písm. e) správního řádu, pokud existovala překážka věci rozhodnuté ve smyslu § 48 odst. 2 správního řádu. Ustanovení § 66 odst. 1 písm. e) správního řádu umožňuje zastavit řízení pouze pro překážku litispendence podle § 48 odst. 1, nikoli odst. 2. Dále stěžovatel opakuje námitku uplatněnou již v žalobě, že soud i správní orgány měly posoudit žádost z 27. 11. 2019 jako žádost o doplatek na bydlení za září 2019.

[4] Ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, se po posouzení přípustnosti kasační stížnosti NSS zabývá podle § 104a s. ř. s. ve znění účinném od 1. 4. 2021 otázkou, zda podaná kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele. Není-li tomu tak, NSS kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou (blíže k tomu usnesení ze dne 16. 6. 2021, čj. 9 As 83/2021-28, body 10–12).

[5] Kasační stížnost je nepřijatelná.

[6] Jde-li o první stěžovatelovu námitku, stěžovatel nijak nepopírá, že zde je překážka řízení v podobě věci rozhodnuté ve smyslu § 48 odst. 2 správního řádu. Nesouhlasí pouze s tím, že správní orgány řízení zastavily podle § 66 odst. 1 písm. e) správního řádu. Tímto nedostatkem se v minulosti zabýval i NSS a dospěl k závěru, že překážka věci rozhodnuté jako důvod pro zastavení v § 66 odst. 1 písm. e) chybí, nicméně i u ní je třeba žádost zamítnout. V tomto případě by tedy úřad práce i beztak řízení zastavit musel, i když by odkázal na jiné písmeno § 66 správního řádu [např. v rozsudku ze dne 19. 7. 2012, čj. 3 Ads 26/2012 - 28, NSS v obdobné věci odkázal na § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu]. V každém případě platí, že odkaz na nesprávný důvod zastavení sám o sobě nemůže vést k nezákonnosti rozhodnutí, pokud by výsledek řízení byl stejný i za použití správné normy (srov. přiměřeně usnesení rozšířeného senátu ze dne 28. 7. 2009, čj. 8 Afs 51/2007 - 87, č. 1926/2009 Sb. NSS). Tato námitka proto nečiní kasační stížnost přijatelnou.

[7] Přijatelnost kasační stížnosti nezakládá ani druhá stěžovatelova námitka. Podle § 38 odst. 3 zákona o pomoci v hmotné nouzi platí, že dávka náleží *od prvního dne kalendářního měsíce, v němž bylo zahájeno řízení o přiznání dávky*. Zákon hovoří jasně a není třeba žádného výkladu. Není možné, ať jsou okolnosti jakékoli, posuzovat žádost o doplatek na bydlení podanou až v měsíci listopadu jako žádost za měsíc září. To již správně uvedl a dostatečně vysvětlil i městský soud v bodě 16 napadeného rozsudku. Úřad práce proto nemohl stěžovateli doplatek na bydlení od září přiznat.

[8] NSS proto kasační stížnost podle § 104a s. ř. s. odmítl pro nepřijatelnost.

[9] O náhradě nákladů řízení rozhodl podle § 60 odst. 1 za použití § 120 s. ř. s. Stěžovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť ve věci neměl úspěch; žalovanému pak žádné náklady řízení nevznikly.

[10] Stěžovateli byla v řízení před městským soudem ustanovena advokátka, která jej zastupovala i v řízení o kasační stížnosti. Odměnu za zastupování proto hradí stát (§ 35 odst. 10 s. ř. s.). NSS přiznal ustanovené zástupkyni odměnu za jeden úkon právní služby [sepsání a podání kasační stížnosti podle § 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb. (advokátní tarif)] ve výši 1 000 Kč (§ 9 odst. 2 a § 7 bod 3 advokátního tarifu), částku

pokračování
300 Kč jako paušální náhradu hotových výdajů (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu) a částku DPH ve výši 273 Kč, tedy celkem 1 573 Kč.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. února 2022

Zdeněk Kühn
předseda senátu